

anledt denna motions väckande. Det är känslan af allas lika rätt inför lagen; det är öfvertygelsen om förderligheten att omgärda en del inrättningar med vissa privilegier, hvilka andra sakna; det är slutligen insigten om det olämpliga att för affärslifvet föreskrifva betungande former, utan motsvarande nytta, som utgör talande skäl för min vördsamma hemställan:

att Riksdagen må för sin del besluta sådan ändring i Kongl. Förordningen den 28 Juni 1798, att tryckta eller graverade skuldebref eller löftesskrifter må såsom gällande anses, då de äro egenhändigt underskrifna och af vittnen bestyrkta. Sjelfva ordalydelsen i lagtexten öfverlemnar jag till föresläende af Lag-Utskottet, dit denna motion torde remitteras.

Stockholm den 28 Januari 1870.

Olof Larsson,
från Örebro län.

N:o 166.

Af Herr **P. Walberg**: *Om begränsning till viss tid af de förmånsrätter, som omförmälas i 17 Kap. 10 och 11 §§ Handelsbalken.*

Frågan om den tid, under hvilken de förmånsrätter, som omförmälas uti 10 och 11 §§ af 17 Kap. Handelsbalken, enligt lydelsen i Kongl. Förordningen den 8 Oktober 1861, skola efter förmynderskaps- eller uppördsmannabefattnings upphörande anses fortvara, är ett ofta återkommande tvistämne, hvilket olika bedömes, i det somliga domstolar, med hänsigt till stadgandet i 23 Kap. 4 § Ärfdabalken, inskränka denna tid till ett år, andra åter, tilläfväntys flertalet, icke vilja härutinnan medgifva någon tidsbegränsning.

Då, med frånvaron af bestämdt stadgande i detta afseende, den sistnämnda åsigten torde böra antagas såsom med gällande lag mest förenlig, men ett sådant förhållande, — hvarmed bevis om frihet från förmynderskap eller uppördsmanabefattning måste fränkännas nästan all betydelse —, medför, utom andra olägenheter, äfven den att undergräfvat det förtroende för fastighets-inteckningar, hvars befrämjande är genom ofvanberörda Kongl. Förordning företrädesvis åsyftadt, föranlåtes jag vördsamt hemställa:

att Riksdagen må åt Lag-Utskottet uppdraga att utarbeta och till Riksdagen inkomma med förslag till lagstadgande, hvarigenom ifrågavarande förmånsrätt till viss tid begränsas.

Och torde jag emellertid, till det afseende derå kan fästas, böra i ämnet afgifva förslag till lagstadgande, så lydande:

”Har sådan fordran, som uti 10 och 11 §§ omförmäles, hos förmyndare eller redogörare, efter det befattningen upphört, inestått ett år, utan att kraf blifvit genom lagligen delgifven stämning eller lagsökning anställt, vare den uti nämnda §§ stadgade förmånsrätt förfallen”.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1870.

P. Walberg.

N:o 167.

Af Herr **P. Staaff**: *Om åtskilliga ändringar i gällande Stämpelpappers-förordning.*

Bland felaktigheter, som vidlåda de nu i gällande charta-sigillata-förordning innefattade bestämmelser, har jag företrädesvis bemärkt och beklagat, att så kallade köpebref om fast egendom äfvensom skuldebref finnas vara med allt för hög charta-sigillata belagde. Det kan nemligen icke vara med Statens sanna fördel förenligt, att allt för dryga uppoffringar på-